



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno  
CCCCXXI.

**Parisiis, 1644**

Ex libro Nestorii, quaternione XVII. in dogmate. Lecta autem haec sunt  
hunc in modum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15062**

Item ex eodem.

Ομοίως τῆ αὐτῆ.

ANNO CHRISTI 431.

IOAN. 1.

NISI enim ille natus fuisset secundum carnem, non renascereris tu spiritualiter. Nisi ille sustinuisset serui formam, nequaquam tu gloriam adoptionis lucratus esses. Propterea enim caelestis in terram descendit, ut tu, qui in terra es, in caelum extollaris. Ideo Christus semetipsum exinaniuit, ut nos omnes de plenitudine eius acciperemus. Illius mors facta est tibi immortalitas: passio Domini facta est seruo exaltatio. Tu autem beneficium vertis in occasionē blasphemiae.

Petrus presbyter Alexandriae, & notarius primicerius dixit: Habemus etiam prae manibus reuerendissimi Nestorii blasphemiarum commentarios, e quorum vno capita selegimus; quae si sanctae huic Synodo placet, praelegemus.

Flavianus Philippenfium episcopus dixit: Legantur, & in acta referantur. Similiter ceteri episcopi dixerunt: Omnes eadem dicimus.

ἐμφερέδωσαν τῆ πύξ τῆ χειριανῶν περαγαμένων. ὁμοίως καὶ πάντες Ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

Ex libro Nestorii, quaternione XVII. in dogmate. Lecta autem haec sunt hunc in modum.

ΕΙ μὴ γὰρ κενεῖτο ἐγγυηθῆ σαρκικῶς, ἐκ αὐτῆ ἀνεγγυηθῆς πνευματικῶς· εἰ δὲ μὴ κενεῖνος ὑπέλαστο τῆς τῆ δούλου μορφῆς, ἐκ αὐτῆ οὐ πῶς δόξαι τῆς ὑποστάσεως ἐκέρδαναι. διὰ τὸ τοῦτο ἵππῃ γῆς ὁ ἐπουρανόσιος, ἵνα οὐδὲν ἵππῃ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀναχθῆς. διὰ τὸ τοῦτο Χεῖρος ἐαυτὸν ἐκένωσεν, ἵνα ἡμεῖς πάντες ἐκ τῆ πληροματοῦ αὐτῆ λάβωμεν. \* κενεῖνος δὲ νότος γέρονε τῆ ἀθανασία· ἡ δὲ ἀπότου παίδος γέρονε τῆ δούλου ὑψώμα. οὐδὲ πῶς διεργασίαν λαμβάνεις βλασφημίας ἐφόδιον.

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ πριμμικηλὸς νοταρίων εἶπεν· Εἰδοὺν τῆ μὴ χεῖρας καὶ βιβλία τῆ βλασφημιῶν τῆ βλαβεράτου Νεστορίου, ἀφ' ὧν ἑνὸς βιβλίου ἐξελεξάμεθα κεφάλαια· ἀπὸ τῆ, εἰ ἀρίσταται τῆ ἀγία παύτη σωόδω, ἀναγνωσόμεθα.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωσέτωσαν, καὶ

Εκ τῆ βιβλίου τῆ Νεστορίου, περαδί 17. εἰς δογμα. καὶ ἀνεγνώσθη οὕτως.

CUM igitur diuina scriptura de Christi ortu ex Maria virgine, aut de eiusdem morte aliquid dictura est, nusquam Dei, sed Christi, aut Filii, aut Domini nomen ponere deprehenditur: quandoquidem tria haec duarum naturarum notionem comple-

ΟΤΑΝ οὐδὲ ἡ θεία γραφή μὲν λέγῃ ἢ γῆναι τῆ Χεῖροσ πῶς ἐκ \* Μαρίας τῆς παρθένου, ἢ θανάτου, οὐδαμὸς φαινεταὶ ὑπεῖσαι τὸ θεός, ἀλλ' ἢ Χεῖρος, ἢ υἱός, ἢ κενεῖτο. ἵππῃ πῶς τὰ τελετὰ τῆ φύσεων εἰς τῆ δύο ση-

ΑΝΝΟ ΧΡΙΣΤΙ 431.  
 \* διηγήται, *μαρτυρικά, ποτέ μὲν ταύτης, ποτέ δὲ ἐκείνης, ποτέ δὲ ταύτης καὶ ἐκείνης. οἷόν τι λέγω. ὅταν πάλιν ἐκ πατρὸς γεννηθῆσαν ἡμῖν ἡ γραφή \* ἐξηγήται, λέγει· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ εἰπέ· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν λόγον, ἀλλὰ λαμβανόμενον τὸ ὄνομα τὸ μιλῶν τὰς δύο φύσεις. Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἀνθρώπος ὅστις καὶ θεός, λέγει· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, \* ἡνωμένου ἐκ γυναικός· ἵνα ὅταν ἀκούσης τὸ \* ἡνωμένου ἐκ γυναικός, εἶπα ἴδης τὸ ὄνομα τὸ προσκεκμημένον, τὸ μιλῶν τὰς δύο φύσεις τὰς δύο, πάλιν ἡνωθῆσαν πάλιν ἐκ τῆς ἀγίας πατρὸς γεννηθῆσαν, ἡοὺ μὲν καλῆς· ἡὸν ὅτι ἐξηγήσῃς θεοὺ καὶ ἡ χριστοπότητος πατρὸς. ἀλλ' ἐπισημῶς ὁ υἱὸς τῆς θεοῦ διπλοῦς ὅστις καὶ τὰς δύο φύσεις, ἐκ ἐξηγήσῃς μὲν τὸν υἱὸν τῆς θεοῦ, ἀλλ' ἐξηγήσῃς τὴν ἀνθρώπινην, ἡὸς ὅστις υἱὸς διὰ τὸ συνημμένον υἱόν.*

Ομοίως τῆς αὐτῆς, περὶ αὐτὸν καὶ.

\* ἀσπίς, *Βλέπε τὸ συμβαίνον, ἀρετικῶς οὐ φθονῶ τῆς φωνῆς τῆς χριστοπότητος πατρὸς γεννηθῆσαν· ἀλλ' οἶδα σεβασμίαν πάλιν δεξαμένην τὸν υἱὸν τῆς ἀνέλαμψε τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος. πάλιν ὑποσπῆσθαι τὸ κρότον· πῶς τὸ προσκεκμημένον ἐνοήσατε; ἐκ ἐρητύ μου τὸ προσκεκμημένον ἀπὸ τῆς ἐξηγήσῃς, οὐ γὰρ οὕτω ταχέως ἔπιπλασθαι ὅτι ἰδίαν τὸ προσκεκμημένον τὸν υἱὸν λόγον ἐκ τῆς χριστοπότητος πατρὸς γεννηθῆσαν, ἐκ τῆς ἀγίας ἐκείνης γραφῆς τὸν υἱὸν τῆς θεοῦ ἐξηγήσῃς, οὐδαμῶς ἐκείνης ἐκείνης.*

ctuntur : & modo quidem hanc, modo vero illam, nonnunquam autem utramque simul insinuant. exempli causa. Cum scriptura generationem ex virgine nobis exponit, non dicit: Misit Deus Verbum Deum; sed ait: *Misit Deus Filium suum.* Illud enim nomen accipit, quod utriusque naturæ significatiuum est. Quia enim Filius simul Deus & homo est, ideo dicit: Misit Deus Filium suum factum ex muliere: ut cum audieris illud, factum ex muliere; deinde videris nomen quod utramque naturam denotat, & præmittitur, natiuitatem quæ ex sancta virgine est, Filii quidem voces (siquidem & Christipara virgo Filium Dei genuit) attamen quia Filius Dei duplicis naturæ existit, non Dei Filium, sed humanitatem genuit, quæ propter filium adiunctum filius est.

Ex eodem, quaternione XXI.

Quid contingat, aduerte hæretice. Non inuideo Christiparæ virgini vocem. agnosco enim illam venerandam esse, quæ Deum suscepit, per quam vniuersorum Dominus processit, per quam iustitiæ sol emicuit. At rursus plausum suspectum habeo: quomodo intellexistis illud, processit? Non idem ego interpretor illud, processit, & genitus est. neque enim tam cito nostri obliuiscimur: siquidem Deum Verbum ex Christipara virgine processisse, id per diuinam scripturam edoctus sum: quod autem Deus ex ipsa natus sit, id nusquam scriptum comperi.